

Christiane Gammeltoft-Hansens prædiken trinitatis søndag

Taler

Christiane Gammeltoft-Hansen
Sognepræst

Dato

15. juni 2014

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædikentekst

Markusevangeliet kapitel 1, vers 1-20

- 1 Begyndelser kan være af mange slags.

Der er de begyndelser, der er så tøvende, at man knap ved, at noget er gået i gang. Det er begyndelser, der er så meget i deres vorden, at de er som en tanke,
5 der endnu ikke har taget form.

Man ved det er i jorden frøet, men endnu er det kun til som et potentiale. Det har endnu ingen synlig vækst. Det er der bare som en mulighed – en mulighed for at det kan blive til mere.

10

Eller der er de begyndelser, der ikke har nok i at være engangsbegivenheder. De begynder igen og igen. Det er solopgang på solopgang. Det er sommer på sommer. Altid med usvækket energi, hver gang lige påtrængende, og med lige stor selvforståelse. "Så er jeg her", melder sommeren, og fejer igennem landet
15 inden den lægger sig til rette i varmedisen. "Så er jeg her", siger solen, mens den hilses med hanegal og klokkeklang.

Og så er der vores egen begyndelse. Hvor begynder vi? Måske begyndte vi i morges, da vi slog øjnene op. Måske begyndte vi for år tilbage, dengang vi kom
20 til verden. Måske er der meget vi endnu mangler at begynde med – det kan være, der venter mange begyndelser forude.

Også evangeliet har en begyndelse. Og med Markus' evangelium bliver det

25 hurtigt tydeligt, at dette ikke er en begyndelse af den tøvende slags. Markus bygger ikke sin tekst langsomt op. Han forsøger end ikke at gå så langt tilbage som muligt, for at få det hele med.

30 Det er da meget smukt med englenes sang over marken julenat, og et nyfødt barn der bliver lagt på krybbestrå. Det er da udmærket med lidt ungdomsbeskrivelser om en usædvanligt begavet dreng. Men Markus er ikke interesseret. Det er fra Jesus træder offentligt frem som lærer og helbreder, at Markus begynder sin fortælling om ham.

35 Hvad fortæller en sådan begyndelse os?

Den fortæller, at der altid ligger noget forud. Og det gør der sådan set, uanset hvor vi begynder. Om vi så forsøger at finde tilbage til alle begyndelsers begyndelse, det store Big Bang: der ligger også noget forud der.

40

Før frøet var der ikke tomhed. Der var noget, der kastede frøet af sig, og der var nogen, der strøede det. Før solgangen var der ikke det store intet. Der var nattens stille timer og rolige åndedrag. Før sommeren, var der ikke en tidløs stilstand. Der var det forår. Og vi selv: Da vi kom til verden, var det ikke som
45 nogle af Gud ukendte mennesker. Vi blev hilst velkomne som hans børn.

På samme måde med fortællingen om Gud, der er altid noget forud. Gud kommer vi aldrig bagom, han er forud for alting, også alle vores genfortællinger om ham. Det i sig selv er et lille evangelium. Så derfor gør Markus sig heller ikke
50 anstrengelser med at gå så langt tilbage som muligt. Han tager fat, der hvor fortællingen om Gud og mennesker for alvor tager fat, nemlig da Jesus træder frem i verden.

Dette er "begyndelsen på evangeliet om Jesus Kristus, Guds søn", skriver
55 Markus. Ingen grund til at liste sig i gang, med lange indledende manøvre, der skal forsøge at overbevise tilhøreren om, hvem Jesus er. I de nye kristne menigheder havde de allerede troet på Jesus som Guds søn i mange år, da Markus begynder at skrive. Det behøver han derfor ikke at overbevise om.

60 Men Jesu jordiske liv skal fortælles, fordi det siger noget afgørende om, hvem Gud er. Så derfor samler Markus beretningerne om ham, og skriver dem sammen til et evangelium.

65 Og giver det netop overskriften "evangelium", for at vi ikke skal være tvivl om, at fortolkningsnøglen til hele denne fortælling er, at det er et glædeligt budskab.

Det er dermed ikke en af den slags begyndelser, hvor det kan blive til hvad som helst, og man med en hvis uro imødeser hvad der sker. Når vi ankommer til
70 slutningen, så vil vi ikke der møde en Macbeth, der dystert opsummerer fortællingen med at "liv er en flygtig skygge, en aktør, der knejser vredt omkring en tid på scenen – og derpå bliver glemt. En skrøne, berettet af et fjols med larm og bulder – men det betyder ingenting".

75 Det er et glædeligt budskab, og vi må derfor kunne forvente, at det betyder meget, hvis ikke al ting. Og tiden har da også for længst vist, at der langt fra er tale om en flygtig skygge. I det første århundrede læste de evangeliet ved deres gudstjenester. I år 2014 læser vi det stadig.

80 En god fortælling fortæller ikke om, hvad der engang skete. Den fortæller om, hvad der altid sker. Det er derfor vi stadig læser, hvad der dengang blev skrevet, og hører det som noget samtidigt.

Han er kortfattet Markus, men i sin genfortælling må han alligevel have fået det
85 væsentligste med, for det er som om hele menneskelivet og hele historien indfanges her. På en eller anden måde kan livets kompleksitet, verdens sammensathed, himmel og jord rummes i disse 16 kapitler. Hvorfor skulle vi ellers igen og igen søge tilbage hertil for at få livet tolket og troen forankret. Det gælder både når håbløsheden har blokeret udsynet, og når glæden bobler over.

90 Og Jesus, han træder ikke frem som en aktør, der knejser vredt omkring en tid på scenen. Han træder frem som et skæringspunkt for det himmelske og jordiske, generøs og ubundet af samfundets snærende normer. Et gudmenneske, der bryder grænser ned mellem det guddommelige og det menneskelige. Og som
95 taler om og peger på Guds rige, så det træder frem som nutid.

Så i dag begynder vi. Vi har slået op på første side, og er gået i gang. Meget af det vi vil komme til at høre, vil vi kunne genkende os selv i, meget vil klinge
100 hemmelighedsfuldt og gådefuldt, noget vil møde os med en anderledeshed. Men fortegnet er sat, og det er, at det er et evangelium, et glædeligt budskab.

Og hvis denne fortælling rummer den hele historie og samler menneskelivet op, så må den også samle vores liv op.

105

Er det for meget at sige, at fortegnet for vores historie så også er, at det er et evangelium. At uanset hvor mange fald, uanset hvor komplekst det er, så er fortolkningsnøglen for et menneskeliv, at det er et glædeligt. Det er nok ikke så enkelt at sige. Og dog hører vi her begyndelsen til evangeliet om Jesus Kristus, Guds søn, som en begyndelse der nu også er blevet en del af menneskers begyndelse. En begyndelse der taler om, at Gud er til i vores verden og i vores liv.

110

Amen.

115

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

120

Tags

Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Trinitatis

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/christiane-gammeltoft-hansens-praediken-trinitatis-sondag>

125

130

135

140